

то това никакъ не можъ каза за Моравы-ты (и сегашни-ты Словене), и за това не можъ да разумѣжъ, какъ можя той да утвърдява за Моравскый языкъ, че негово-то приличіе помогнало да го приѣмътъ Българе-ти и Русси-ти. Языци-ти: Моравскый, Славянскый (правилно трѣбваше да го рече Словенскый), Богемскый, Полскый ся относятъ съ всѣмъ на другъ разрядъ, нежели Българскый, Сръбскый, Далматскый, Рускый, макаръ и два-та тия разряда на языци-ты принадлежать обще на Словенскый языкъ. Словенскы-ты црковны книги прѣминахъ не' изъ Моравиѣ въ Българиѣ, нъ наопаки прѣзъ Кирила и Меѡдія отъ Българиѣ въ Моравиѣ, а послѣ пакъ непосредственнo изъ Българиѣ и Сръбиѣ въ Россіиѣ.“

Воистина така, воистина така, почтенный аббате! Прѣди да приложжъ и мой отвѣтъ, вы ми позволете да притурямъ нѣкои мои заблѣжанія на приведенны-ты ви мнѣнія.

1) Въпросъ-тъ е истый, който е и у мене; азъ щжъ го прѣдставжъ иначе: „Какъ ся нарича онова нарѣчіе на Славянскый языкъ, на което сж написаны црковны-ты книги, които употрѣбаватъ Сръби-ти, Далмати-ти, Россіане-ти (и притурямъ), Българе-ти, и два-та не Славянскы народа: (Власи-ти,*) (въ Влахиѣ, Трансилваниѣ, Молдавиѣ и Унгаріиѣ) и Унгаре-ти?

*) Ако и да правятъ сега Власи-ти богослуженіе-то си на свой языкъ, нъ азъ гы приложихъ за това, че общій тоя Црковенъ языкъ употрѣбаважъ и тѣи до начало-то, както ся чини, на прѣминало-то столѣтіе. Зачто-то Българія падна подъ власть-тъ на Турци-ты още прѣди да ся въведе книгопечатаніе-то, и Магометане-ти не позволявахъ да ся въведе въ тѣжъ странѣ: то много чястни Българе, за да не оставятъ нещастно-то си отечество и което начна да тъне въ тѣмнотѣ-тъ на невѣжество-то, дрѣжахъ въ Букорешъ Типографіѣ, коя то давше црковны книги не само на Българиѣ, Македоніѣ, Сръбиѣ, Влахиѣ, нъ и на Трансилваниѣ и нѣкогажъ на Унгаріиѣ. Скоро ся появихъ помощници въ Краковъ, Венеціѣ, Києвъ, Львовъ и по други мѣста въ Влахиѣ и Трансилваниѣ. На всякадѣ тѣя книги ся прѣпечатвахъ съ нѣкои само исправки или погрѣшки; языкъ-тъ имъ или нарѣчіе-то имъ на всякадѣ бѣше едно.